



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cavssa Helvetica Orthodoxae Fidei

Murner, Thomas

Lucernae, 1528

VD16 M 7034

D. Oecolampadivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29525

COLLATIO LVI.

D. OECOLAMPADIVS.

Christus cum manifestatione suae ueritatis nobis cohabitaret, Amen. Primo deducam quod ratione librorum a doctore Eckio ultimo inductum est, uerum esse fateor ecclesiam legere etiam & illos libros ad populi aedificationem, sicut proxime dictum est ob martyrum exempla, ideoque illos non simpliciter refutauit, sed quid de illis tenendum sit scribit Hieronymus in prologo super libros Salomonis, dicens ecclesiam eos legere, non ut per eos confirmetur ecclesiae doctrina. Quia ergo doctoris Eckii conclusio in dubium statuta est, tunc neque sibi neque alteri huius libri deseruient. Secundo aestimauit ex prima epistola ad Corinthios, iij. cap. adiutorium reperire ubi iterum fallit. Neque curamus iamque aliquos doctores secundum eius mentem sic exposuisse, namque & aliqui non secundum eius mentem exponunt, oportetque magis considerare quis naturalis sit intellectus & mens Pauli, quam quid alij de hoc dicant, ob id ego mentem meam super alios non extollo, & si ueritatem fateri debeam. Hic Paulus se conformat consuetudini scripturarum, temporales aduersitates & impugnationes seu tentationes ignem nominat, qui filios dei probat sicut habet Zacharia. xiiij. ubi dicit. Et ducam tertiam partem per ignem, & uram eos sicut urit argentum, & probabo eos sicut probat aurum quod de presenti uita dicit. Nunc autem Paulus loqui uult contra falsos doctores, & contra eos qui causam suam aestimant bonam, ut manifestetur quum incipiet tentatio, homines enim opus nominat, quod aedificat super fundamentum Christum. Boni probi uerique Christiani nominant argentum aurum gemmas, ex quibus ciuitas dei construuntur. At falsos Christianos nominat stuppam foenum lignum. Nunc autem clare dicit, quale uniuscuiusque opus sit ignis probabit. Iam itaque non reor D. Eckium dicere omnes dilectos & sanctos martyres in purgatorium ingredi oportere ut probentur. Huius namque hic probati sunt uel fiunt in multiplici persecutioe, quamuis adhuc persistant supra petram quam Christus est, quum falsi Christiani propter

CONCLUSIO QVINTA.

propter temporales persecutiones, seu propter mundi gaudia desciscant. Et adhuc illud clarius exponit, quando post subiungit si cuius opus manserit quod super ædificauit mercedē accipiet, cuius autē opus arserit, damnū patiet. Hoc in prædicantes siue apostolos dictū est, qui merito gaudent ubi populum uiderint per eorum eruditionē cōstantē manere in Christo, & ubi populus descisceret, ut magnū damnū merito lamentarent & conquærerent, quāuis apostolis salutem denegarint. Ultraq; dicit, sed ipse saluus erit, sic tamen quasi per ignem, hoc est dictū, si ueritatē recte fatebit, etiā & ipse probabit per temptationes. Quod autē ego opus recte expono, in eadē epistola Paulus ait ix. cap. Nonne uos opus meū estis in dño, & in præallegato loco coadiutores dei sumus, uos dei estis agricultura, & dei ædificatio. Sic igitur neq; hoc dictū ei deseruit sedm uerū intellectū. Tertio de dicto Iohan. v. cap. Qui scit fratrem suū peccare non ad mortē, petat & dabit ei uita peccanti non ad mortē. Est peccatū ad mortē, non pro illo dico ut roget quis, hic nullius purgatorij fit mentio, quare D. Eckius nō tam audax esse deberet aliā scripturā ad hoc inducere. Talem habet intellectū, quia Iohānes nos prius docet cum gaudio orare, & iuxta dei uoluntatē, nunc autē graue peccatū est, peccatū in spiritū sanctū, quod ab exteriori cognoscit, a contradictione ueritatis, quando prius præcellerunt monitiōes, neq; quicq; profuerint, sed eo plus insanit & persequit doctores, ibi nos non iubet orare, quia non cum gaudio. Sicut & deus xi. cap. Hieremiæ prohibuit, Non ores pro populo. Et Esaias dicit, ne dimittas illis, sic D. Eckius adhuc nihil adportauit. Item quia abducere uult dicta sacrarū literarū induta per hanc solutionē, deum bene quidē peccata dimittere, sed poenā referuare, illicitū est de diuina misericordia sic loq. Erit utiq; homo ad misericordiā pronior, si pro aliquo multa impēderit, neq; reperio unū sine alio eum remittere personæ causa in modo corrigēdi. Bñ quidē uerū est sicut de Dauide

Hh iij

induxit quod post dimissum delictū subsequuta sit poena per mortem filij sui, sed ibi debuit notari, peccatū ibi fuisse publicum, ideoq; & deus ad populi emendationē sibi hāc poenam inflixit, sic enim textus habet. Veruntamen quia blasphemare fecisti inimicos nōmen dñi filius q̄ natus est tibi, morte moriet̄. Simile exemplū habemus etiā Nu. xx, ubi peccata Moyses remurmerabant, uel filij Israel & in facie populi punitus fuit, ne terrā promissionis ingrederet̄, textus ita habet, quia nō credidistis mihi ut me sanctificaretis cōrā filijs Israel, hoc est q̄ malū exemplū dederat, non inducetis populū istū &c. Hoc etiā in alijs libris dici potest. Aliquādo etiā deus suos puniit ex mera gratiā, q̄ humiliores fiant, & in posterū prouidentius agat̄, sic itaq; undequaq; magnā reperimus gratiā, at in purgatorio illā duā causā cessant, homo inq; a corpore liberatus, hac non eget humiliatiōe, & quum nesciamus quō se res in purgatorio habeat, nobis non deseruit ad emēdationē. Neq; in hoc diuinā derogat̄ iustitiā, deus enim infideles siue falsos fideles non sinet impunitos. Nos uero si recte formatā habemus fidē, ut & deus iustus esset proprio non peccit filio, sed pro nobis oībus tradidit illū, sicut habet̄ Esa. liij. Verelanguores nostros ipse tulit, & dolores nros ipse portauit. Vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, disciplina pacis nōstrae super eum, & liuore eius sanati sumus &c. Ego nos reputo charē emptos, estq; Christus nostrā iustitiā. Neq; miret̄ quis tam esse efficac̄ meritum passionis Ihesu Christi, scimus em̄ & in baptismo illud nobis promitti in remissionē peccatorū & debitorū, quid ergo impedimenti adferret in diuinā iustitiā, quū atq; a nobis per eandem fidē in mortis articulis poena & debitū auferant̄, quādo fidē habuerimus latronis, ad quē dñs dixerat, Hodie mecum eris in paradiso, & nō erit deus psonarū acceptator. Vtiq; speciale est sicut D. Eckius de latrone dixit. Ideoq; & nemo negligens aut tardus esse debet per conuersionē ad deū, sed post

liqua

CONCLUSIO QUINTA.

stus est nobis in signum misericordie dei. Adportabo & ego D. Eckio unū argumentū, quāuis non fuerit necesse. Interrogo ergo ab eo, si hīj qui purgatorio sunt obnoxij, Christo incorporati sint nec ne? Si Christo non sunt incorporati per reformatā fidem, tunc perpetuæ dānationis rei sunt, & non in purgatoriū damnati. Si uero Christo incorporati fuerint, tunc ad Ro. viij. cap sic legimus. Nihil ergo nunc dānationis est his qui sunt in Christo Ihesu, qui non scdm carnē, sed spiritu ambulant, talē imitationē habemus oēs nos Christiani, quod carnaliter ambulare non debemus quæ nos docemus ad Ro. vi. quū simul implātati fuimus. Ne tūc æstimeēt hoc uerbulū dānationis ad perpetuā dānationē pertinere, sicut & dicta Iohan. iij. & v. uolentat̄ præallegato loco viij. cap. habemus. Quos aut̄ prædestinauit, hos & uocauit, quos aut̄ uocauit, hos & iustificauit, quos aut̄ iustificauit, illos & magnificauit, uana tūc esset gloriificatio tempore purgatorij donec ad gloriā euocarent̄. Ultra consolanter sequit̄. Quid ergo dicemus ad hæc. Si deus pro nobis quis cōtra nos, qui etiā proprio filio suo non pepercit, sed pro nobis omnib⁹ tradidit illū. Quomodo non etiā cum illo omnia nobis donauit. O certa spes, quod etiā pœnā eorū qui in fide moriunt̄, non ulturus est. Sed ultra sequit̄. Deus qui iustificat, q̄s est qui cōdemnet, Christus Ihesus qui mortuus est, imo & gresurrexit, q̄ est ad dexterā dei, q̄ etiā interpellat̄ p nobis. Sic ueri fideles sine formidine & timore sunt purgatorij, falsi fideles huc nō p̄tinent,

D. ECKIUS.

In nomine tuo dñe Ihesu Christe, Amen. Anteaq̄ ad obiecta deuenio, nebulas matutinas excutiā. Male habet doctorē Oecolampadiū qđ hesternō die fratres suos durit̄ tractarim, qđ arduis ex causis factū est. Quū em̄ iuxta Lutheranas conditiones, & eorū noui euāgelij naturā in eorū cancellis omnes religiosos siue clericos immense irriserint, cōtempserint, ridicula nomina imposuerint, & (ut solent nebulones placētarij)

in oēs